

Prikaz studentske akcije HUMANITARNA AKCIJA »IMA LI BUDNIH?«

20.12.2014.

Studenti, profesori, asistenti i drugi zaposlenici Studentskog centra socijalnog rada Pravnog fakulteta u Zagrebu, predvođeni organizacijskim timom od osam ljudi na čelu s Ana-Marijom Esih i Andrejom Balaž, dvjema idejnim začetnicama humanitarne akcije pod nazivom »Ima li budnih?«, odlučili su uljepšati blagdane djeci u Gunji. Cilj je bio pokrenuti i uključiti cijeli studij socijalnog rada u ispunjavanju blagdanskih želja svih učenika OŠ Antun i Stjepan Radić koji su poslali pojedinačna pisma sa svojim željama. Radilo se na tome da se ostvari baš svaka želja djeteta i svakom pojedinom djetetu osobno uruči njegov poklon. Sve je krenulo početkom prosinca, a svoj vrhunac akcija je doživjela 20.12.2014., odlaskom i dolaskom u Gunju, gdje su podijeljeni svih 327 poklona poželjenih u 327 pisama, čime je cijeli pothvat u potpunosti uspješno realiziran.

Poplave koje su 2014. poharale Hrvatsku i ostavile gotovo neopisivi užas, obitelji bez domova, gradove i sela bez škola i vrtića, ipak su donijele i nešto dobro. Povezale su cijelu Hrvatsku sa željom da pomognemo. Do tada nepoznati ljudi ujedinili su se i pomagali, svatko na svoj način. Priča je nebrojeno, plakalo se i od tuge i od sreće, stvorila su se prijateljstva do kraja života, odigrali događaji koji se nikad više neće ponoviti. Potaknuta svibanjskim

događajem i akcijom koju su tada studenti socijalnog rada imali, pred blagdane, u vrijeme darivanja rodila se još jedna inicijativa od strane istih pod nazivom »Ima li budnih?« Prošla godina je za sve nas bila škola za cijeli život, škola koja nas je naučila da se stvarno sve može realizirati uz podršku, dobru volju i trud. Nakon što se studentska ideja o pomoći poplavljenim područjima u svibnju pretvorila u realnost za samo tri dana, znali smo da smo spremni za nove i još bolje inicijative. Nećemo tvrditi da ne radimo dovoljno ovakvih stvari na fakultetu, nego poanta je bila u tome da se cijeli naš studij »digne na noge«. Na faksu smo okruženi divnim ljudima, od studenata, profesora i asistenata te drugih zaposlenika studija. Pomisao da se sve te snage, vještine i vrline skupe u organizaciju humanitarne akcije, govore da je uspjeh zajamčen. Sve u svemu, ideja za ispunjavanje božićnih želja za djecu iz Gunje svoje začetke vuče još od ljetos.

Organizaciju je činilo osam studenata socijalnog rada. Prvi zadatak bio je kontaktirati ravnatelja škole u Gunji, saznati točan popis djece i dobiti popis svi dječjih želja. Dakle, svako dijete je poželjelo po jednu, dvije stvari, a na nama je bilo da mu/joj upravo to omogućimo. U samom početku činilo se nemogućim, ali za par dana imali smo oba popisa koja su nam trebala za početak realizacije naše akcije. Nas osam podijelilo se i održalo prezentacije o akciji na svim godinama studija. Imali smo svega nešto više od tjedan dana da to napravimo. Kontaktirali smo profesore s pojedinih kolegija, po jednog sa svake godine, a ciljano onih u okviru kojih su obvezne vježbe ili predavanja, kako bismo obuhvatili sve godine studija i većinu studenata. Zamolili smo profesore da nam ustupe neko vrijeme u sklopu svojih predmeta, oko 15-ak minuta. Imali smo 327 želja koje je trebalo podijeliti i ispuniti, a niti jedno dijete nije smjelo ostati bez poklona. Svi profesori velikodušno su nam izašli u susret i podržali nas, što nam je jako puno značilo. Bez njihove potpore i prepoznavanja onog što radimo, teško da bismo ostvarili željeno. Osim što su nam pomogli na taj način, oni su se također uključili i tako što su i sami odlučili ispuniti želje djece te je dobar dio želja završio u njihovim rukama. Isto tako, priča nije stala samo na našim profesorima, uključili su se i drugi djelatnici fakulteta, kao i vanjski suradnici.

Složili smo kratku *powerpoint* prezentaciju koja je sadržavala sve ključne informacije o našoj humanitarnoj akciji, a također je po faksu bio postavljen plakat. Obavijest o akciji proširili smo i putem *facebooka*, stavivši je na grupe svih godina. Ono zbog čega smo najviše strepili bio je odaziv studenata – koliko će biti zainteresiranih, hoćemo li uspjeti podijeliti sve želje. No, vjerovali smo da našim kolegama neće biti problem izdvojiti malo vremena i malo novaca kako bi nekom djetetu uljepšali blagdane.

Želje djece bile su skromne i bili smo iznenađeni i dirnuti njihovim pismima. Ovo su samo neka od njih:

»Poplava mi je odnijela Barbike i druge igračke. Zato bih voljela za Božić dobiti jednu Barbiku i malo slatkiša. Pozdrav.«

»Ja idem u 3.a razred. Moja želja je da dobijem neki dječji roman. Mislim da to neće biti skupo.«

»Bok! Imam 9 godina. Ako može, ja bih za Božić neku knjigu, ne slikovnicu nego baš knjigu. Hvala vam što ćete našem razredu dati poklone. Hvala!«

Plan je bio studente koji odluče sudjelovati grupirati po dvoje ili troje i dodijeliti im jednu želju djeteta da je ispune. Izazov je bio kako na licu mjesta, odmah poslije održane prezentacije, što brže i efikasnije to izvesti, s obzirom na činjenicu da smo imali ograničeno vrijeme za izlaganje i podjelu želja zainteresiranima. Napravili smo popise studenata po grupama za vježbe i predavanja prema informacijama koje smo dobili od profesora, a zatim smo im, nakon što su se izjasnili da žele sudjelovati, dodijelili pojedino dijete. Bilo je od iznimne važnosti sve pažljivo evidentirati, kako ne bi bilo nikakvih propusta, jer je najgora stvar koja se mogla dogoditi da neko dijete ne dobije željeni dar. Zato smo izričito napomenuli studentima da na poklon obavezno napišu ime djeteta i razred koji pohađa, kao i svoja imena. Odaziv studenata bio je odličan i bili smo vrlo sretni što ih je tako mnogo iskazalo interes i pristalo uključiti se.

Ono što nam je bilo izrazito bitno jest individualizirani pristup. U skladu s time, predvidjeli smo da, osim kupnje samog poklona, studenti napišu djetetu povratno pismo koje će sadržavati kratku poruku, nekoliko prigodnih rečenica povodom blagdana ili, ako žele biti kreativni, sami odabrati kako će to najbolje sastaviti. Htjeli smo postići to da se svako pojedino dijete osjeća posebno i bitno, da zna da se netko angažirao da ostvari baš to što si je ono samo poželjelo.

Sljedeći korak bilo je zamatanje i pakiranje poklona. Nekoliko dana prije odlaska u Gunju, točnije u srijedu 17. prosinca 2014., organizirali smo na faksu predaju i pakiranje poklona uz zajedničko druženje. Svi studenti trebali su tada donijeti poklone. Na raspolaganju smo imali tri sata u vremenu od 17 do 20 sati u dvorani II, odnosno dvorani treće godine i uputa je bila da se poklon donese u tom vremenu, kako već kome odgovara, ali da se pokuša doći što ranije u predviđenom terminu.

Brinuli smo oko toga hoćemo li uspjeti prikupiti sve poklone i kako ćemo to organizirati. Imali smo plan koji je trebao olakšati i pojednostavniti čitav proces, međutim, došlo je do nesporazuma u komunikaciji. Trebalo je sortirati poklone po razredima, srediti one koji nisu bili označeni, one koji nisu bili zamotani, one koji nisu sadržavali povratno pismo djetetu. Poklona je bilo posvuda, po cijelom hod-

niku, u dvorani, u prostorijama DSSR-a. Ali, najvažnije je bilo da smo smislili način kako stvari dovesti u red. Zajedničkim snagama svi smo se, studenti, profesori i asistenti, bacili na posao. Nakon što je većina poklona pristigla, počeli smo ih pakirati u vreće. Prvotni plan bile su kutije, ali zbog nedostatka vremena da ih nabavimo koliko je potrebno, morali smo prijeći na plan B i nekako se snaći s vrećama. Najveći dio poklona bio je tu, što nas je veselilo, međutim, jedan manji broj je nedostajao. Taj ostatak čekali smo do zadnjeg dana, praktički do pred sam polazak u Gunju, ali najbitnije je da smo ga dočekali i da su svi pokloni na dan polaska bili s nama.

Kad smo sve poklone spakirali u vreće, došlo je vrijeme da ih odvezemo do Radija 101, koji je onda svoje i naše poklone prevezio na velesajam, gdje smo ih u petak oko podneva utovarivali u kamion za put u Gunju.

Ono o čemu smo još brinuli jest prijevoz do Gunje, no veliku ulogu su tu odigrali naši partneri. Kako smo bili u potrazi za partnerom, imali smo sreće da to bude upravo Radio 101. Ljudi su bili krajnje velikodušni i ponudili nam desetak mjesta u svom autobusu za organizaciju i dvoje profesora te su nam omogućili da sve poklone prevezemo njihovim kamionom. Znali smo da su glavni problemi riješeni, ali ni tu nismo stali. Nova ideja je bila naći način kako osigurati još jedan autobus za naše kolege s fakulteta. Ti ljudi su ključni za realizaciju akcije i zaslužuju iz prve ruke vidjeti i osjetiti što su to napravili. Obratili smo se Gradskom uredu za pomoć oko prijevoza jer su oni pružili istu za vrijeme svibanjskih poplava osiguravši tri autobusa za odlazak u poplavljena područja za studente socijalnog rada. Odgovor se dugo čekao iako vremena za čekanje nije bilo, ali se isplatilo. Iz ureda je stigao pozitivan odgovor i istog trenutka počele su prijave preko *e-maila* za odlazak u Gunju. Smatrajući pravednim principom, odredili smo kvote za svaku godinu studija iz razloga da svi imaju podjednake mogućnosti participirati.

U Gunju krenuli smo u ranim jutarnjim satima 20.12.2015. Put je bio poprilično dug, ali smo na to zaboravili istog trena kad smo stigli na ručak u jednu gostionu u kojoj u životu nismo vidjeli toliko gostoprimstvo. Punih trbuha, krenuli smo prema školi ispuniti ono zbog čega smo danas tu. Plan nam je bio da prvo mi studenti podijelimo poklone prema željama, pa nakon toga Radio 101 svoje poklone, te da se svi zajedno uputimo prema dvorani u kojoj je grupa »Vatra« održala koncert. Obavijestili smo studente o planu, te zadužili parove ili trojke studenata za pojedini razred u kojem će podijeliti poklone djeci. Razrednici su dobili uputu od ravnatelja da djecu odvedu u razrede, te dođu po nas u dvoranu kako bi nam pokazali put k pojedinim učionicama. Nakon kraćeg čekanja, i malih nesporazuma, što sa studentima koji su kasnili s predstave, što s razrednicima koji nisu dobro razumjeli upute ravnatelja, i male reorganizacije, pokloni su stigli u razrede. Uvidjevši iščekivanje i veselje na dječjim licima, malo tko bi ostao ravnodušan. Prozvali smo ih i svako dijete dobilo je svoj dugo iščekivani poklon. Uzbuđenje, radost, dječji žamor i smijeh

**A. Balaž, I. Ćurčić, A. Esih, M. Korušac, M. Nikšić, U. Mihajlović, P. Lovasić i N. Oparnica:
Humanitarna akcija »Ima li budnih?«**

u tren oka ispunili su učionice škole, čime smo bili zadovoljni i sretni jer smo znali da smo ispunili ono što nam je bio cilj. Nakon toga, provjerili smo još jednom jesu li svi dobili svoje poklone, te se uputili prema dvorani kako bismo ekipi s Radija 101 pomogli podijeliti ostale poklone. Naime, dogovorili smo se i da ćemo okriti bor u jednom od kontejnerskih naselje, a shvativši da su u oba naselja postavljeni borovi, nismo znali što dalje. Na kraju, dogovorili smo se s ravnateljem škole da bor okritimo u predvorju škole. Svi zajedno, studenti i profesori, okitili smo veselo bor, s mnoštvo kuglica i ostalih ukrasa, uz pjesmu i veselje. Pogledavši ga, zagrljeni, shvatili smo da smo uradili ono što smo planirali. Pokloni su podijeljeni, bor je okićen, i tu je blagdanska čarolija započela.

U našim očima iz prvotnog straha da nekoga ne zaboravimo, na kraju dana vidjelo se olakšanje. Podočnjaci nas nisu napustili, ali ni motivacija da napravimo još jednu akciju. Opet se nova ideja rodila. Hajdemo ju uskoro opet ostvariti! Ova akcija će nam svakako biti spremljena u ladicu uspomena, hajdemo stvarati nove! Vidimo se u nekim sljedećim pothvatima, do tad uzmite pouku iz svega. Ideja ne mora ostati samo na ideji, neka postane stvarna. Čak i kad se čini nemogućom, podijelite je s drugima, obratite se za pomoć, budite uporni, kucajte na vrata i otvorit će vam se. A ako oko vas nema budnih, probudite ih!

**Priredili: Andreja Balaž, Ivana Ćurčić, Ana-Marija Esih, Matej Korušac,
Marija Nikšić, Una Mihajlović, Petra Lovasić i Natalija Oparnica**

